

сврѣзва съ другъ, както чловѣкъ съ чловѣка, а сврѣзва гы въ едно нужда-та и потрѣба-та за поминѣкъ. Колко-то малка и да бѣде потрѣба-та на пѣкой чловѣкъ, тя ся посрѣща и удовлетворява само съ трудъ или съ свой или съ людскый. Имотенъ чловѣкъ и да не работи ничто, а само да троши что-то сѣ изработили другы, доклѣ всичко потроши, все пакъ и той замѣнява еднѣ работѣ съ другѣ, единъ трудъ съ другъ, наистинѣ не свой трудъ а нѣчій. Тоя имоть, кой-то той така лудо и лесно прѣска, нѣкога си е былъ набранъ съ трудъ и мѣкъ. Родители-ти или роднины-ты тяжко сѣ ся мѣчили и трудили доклѣ спечялять и наберѣть тоя имоть, кой-то наслѣдници-ти така глупаво распелѣвать. Нѣ това е еднѣ грѣхъ противъ естественный законъ, по кой-то всякой трѣбува да работи; за това и тяжко ся наказва тоя грѣхъ: разинници-ти откакъ распелѣять всичко най-напеконъ не имъ остая друго освѣнь или да теглять черно тегло или да ся заловяты за нѣкоѣ честнѣ работѣ. Друго е съ она имоть, кой-то ся влага и врѣти добрѣ; зачто-то ако и да трѣбува вси да работимъ, пакъ не ся гяда, кой что работи, нѣ само да ли му е работа-та полезна; а каза ся вече, че умно-то врѣтене имота е полезно, и че то става съ трудъ, съ много грѣжи и съ вниманіе.

Ако не си былъ честитъ да ти оставяты нѣчто готово баща ти, майка ти или нѣкой роднина, то никой нѣма да тя поглядне; никой нѣма да ти даде ни хранѣ, ни облѣкло; никой нѣма да тя прибере, ако ся не стягнешь да работишь что-годѣ; а съ вѣтъръ не ся живѣе. Заловишь ли ся за нѣкоѣ работѣ, ето ти тогава всичко готово, наспротивъ колко ти чини работа-та. Тогава работи за тебе и шивачъ, и обу-